

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla ... pártfogó ügyvéd, által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - **alperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2008. június 3. napján kelt 2.P.22.088/2007/17. számú ítélete ellen a felperes 18. és 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Megállapítja, hogy a felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd díjának viselése a felperest terheli.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A peres felek a **cím 1** alatti társasházközösség tagjai. A felperes és a társasházközösség, illetve annak egyes tagjai között különböző bírósági és egyéb hatósági eljárások indultak. A Pesti Központi Kerületi Bíróságon 3.P.52.965/2006. szám alatt a társasházközösség pert indított a jelen per felperese ellen közös költség hátralék megfizetése iránt. A keresetet a jelen per alperese, mint a társasház intézőbizottságának elnöke terjesztette elő. Ebben a perben az alperes benyújtotta a bírósághoz azt a Budapest VIII. kerületi Rendőrkapitánysághoz címzett 2001. február 21. napján kelt - az általa és a társasház más lakói által aláírt -

beadványt, amelyben részletezik, hogy a felperes alaptalan feljelentései miatt milyen eljárások indultak, továbbá a felperesre, és a fiára utalva kifejtik, veszélyeztetve érzik magukat „azoktól, akik lelki alkatuk (vagy betegségük) miatt ilyen mértékben nem képesek összeférni környezetükkel”. E beadványt korábban a felperes és perben nem álló fia, **személy 1**, mint vádlottak ellen a Pesti Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt 10.B.VIII.34.336/2002. számú büntetőeljárásban is benyújtotta az alperes. E büntetőeljárás nyomozati szakában az alperest a rendőrség tanúként hallgatta ki, amelynek során az alábbi kijelentést tette „elég furcsa dolgokat csinál ő is és a fia is, állandóan együtt mennek mindenhova.”.

A felperes keresetében jóhírnévhez fűződő személyiségi jogai megsértésének megállapítását, az alperesnek további jogsértéstől való eltiltását, továbbá 500.000.- Ft vagyoni és 500.000.- Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését kérte. Keresete indokolása szerint az alperes a 2001. február 21-én kelt beadványban, illetőleg a 2002. évben történt rendőrségi meghallgatáson a tényállásban idézett kijelentéseivel megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Előadta, hogy 2001. évben valóban beteg volt, mind ő, mind pedig a vele közös háztartásban élő felnőtt fia, az alperesnek azonban nem volt joga arra, hogy beleegyezése nélkül orvosi titoknak minősülő adatokat hozzon nyilvánosságra, továbbá beadványaiban a felperesről megalázó módon beszéljen, nyilatkozzon. A büntetőeljárásban történt elmarasztalása is összefügg e beadvány tartalmával. Hivatkozott arra, hogy az alperes magát közös képviselőként, illetve az intézőbizottság elnökeként jogosulatlanul feltüntetve szervezkedett ellene, illetve terjesztette be a hatóságokhoz jogsértő beadványait. Vagyoni kára a büntetőeljárás során felmerült 500.000.- Ft ügyvédi költség.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Jogi okfejtése szerint a 2001. február 21. napján kelt beadvány sérelmezett szövegrésze a lakóközösség azt aláíró tagjainak a felperesről, illetve a fiáról kialakított véleményét fejezi ki. Azt tükrözi, hogy őket összeférhetetlennek tartják az általuk kezdeményezett eljárások miatt, illetve magatartásuk miatt veszélyeztetve érzik magukat. A közlés tehát nem a felperes betegségének a hatóság tudomására hozására irányult. E véleménynyilvánítás nem alkalmas a jogsértés megállapítására, tekintve, hogy megfogalmazása nem indokolatlanul bántó, lealázó, illetőleg lekicsinylő. Ugyancsak véleménynyilvánításnak minősül a rendőrségi jegyzőkönyvben foglalt „elég furcsa dolgokat csinál ő és a fia is” szövegrész, amely szintén nem lépi túl az alkotmányos védelemben részesített véleményalkotás jogát. A második tagmondat ugyan tényállítást fogalmaz meg, de az

Pf.II.20.556/2008/2. szám

nem sértő, negatív értékítéletet nem hordoz. Nem a felperesre vonatkozik, ezért a személyiségi jogait sem sértheti az az esetlegesen valótlan tény, hogy az alperes magát a különböző beadványokon a társasház közös képviselőjeként tünteti fel.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Változatlan álláspontja szerint az alperes különböző eljárásokban benyújtott beadványai valótlan állításokat tartalmaznak, amelyek alkalmasak arra, hogy őt negatív színben tüntessék fel. Az alperes magatartása hozzájárult ahhoz, hogy elveszítette a lakótársai bizalmát, ezért esett el közös képviselői tisztségétől, ugyancsak az alperes magatartása eredményeként romlottak meg emberi kapcsolatai a házban. Az alperes a lakók között azt híresztelte, hogy nem szereti a gyermekeket, betegségére, lelki alkátára hivatkozással összeférhetetlennek bélyegezte meg. Az alperes magatartása miatt kellett feladnia munkáját is. Előadása szerint sötétedés után már nem mert közlekedni a házban, mivel az egyik lakóval a viszonya egyszer tettelegességgig fajult. Az a beadványban szereplő alperesi kijelentés, amely szerint „már a beköltözésükkor is baj volt velük” mind a lakóközösség, mind pedig a hivatalos szervek előtt negatívan befolyásolta megítélését. Változatlanul sérelmezte, hogy az alperes a hatóságok előtt jogosulatlanul közös képviselőként tüntette fel magát.

A másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárásban a bíróság személyesen nem hallgatta meg, továbbá nem foganatosította az általa felajánlott bizonyítást.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen állapította meg, abból levont következtetése a jogszabályoknak megfelel, ezért érdemi döntése helytálló, ítéletét kifogástalanul megindokolta. A felperes fellebbezésében nem jelölt meg olyan tényt vagy körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése kapcsán nem értékelt, az anyagi és eljárási szabályok megsértése sem állapítható meg, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéltábla a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - utalva a Pp. 253. § (2) bekezdésére - annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

A véleménynyilvánítás joga az Alkotmányban biztosított alapjogok egyike. A véleménynyilvánítás abban az esetben tölti be társadalmi rendeltetését, ha kellően megalapozott, helyesen tükrözi a jóhiszeműség és a tisztesség követelményét, ha az értékelés, bírálat megtartja a gondolkodás és az ítéletalkotás szabályait. A szabad véleménynyilvánítás joga csak annyiban és akkor korlátozható, amennyiben az másik alapjog érvényesítése és védelme érdekében feltétlenül szükséges. Ilyen másik védendő alapjog lehet a jóhírnévhez való jog (36/1994. (VI.24.) AB. határozat). Mindezekből következően a véleménynyilvánítás akkor eredményezi a jóhírnév sérelmét, ha minden ténybeli alapot nélkülözve tartalmaz elmarasztaló értékítéletet vagy kifejezés módjában indokolatlanul bántó, sértő, lealázó (BH. 2003/407/II., BH. 1993/89).

Az ítéletábra egyetért az elsőfokú ítélet azon megállapításával, miszerint a per tárgyává tett beadványokban szereplő sérelmezett alperesi nyilatkozatok nem lépik túl a fent említett korlátokat. Az alperes a szabad véleménynyilvánítás jogával élve tette a felperes által kifogásolt kijelentéseit, ezért a jogsértés ténye nem állapítható meg. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság arra is, hogy a tényállítást tartalmazó szövegrész „állandóan együtt mennek mindenhova”, annak valótlansága esetén sem alkalmas a jóhírnév megsértésére, mivel sértő tartalmat nem hordoz. Nem adhat alapot a jogsértés megállapítására az sem, hogy az alperes esetlegesen jogosulatlanul tüntette fel magát a beadványokon közös képviselőként, mivel - ahogyan azt az elsőfokú bíróság is megállapította - ez az állítás nem a felperesre vonatkozik, így valótlansága esetén sem sérti az ő személyiségi jogait.

A felperesnek a fentieket meghaladóan a fellebbezésében, illetve a másodfokú tárgyaláson tett előadása olyan új tényállításnak minősül, amelynek érdemi vizsgálatára a másodfokú eljárásban már nem kerülhet sor. A Pp. 235. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A felperes az elsőfokú eljárásban az alperesnek csak a rendőrségi jegyzőkönyvben, illetve a bírósághoz benyújtott beadványban szereplő kijelentései miatt kérte a jogsértés megállapítását. A lakókörnyezetében tett, őt érintő nyilatkozatai az elsőfokú eljárás tárgyát nem képezték, így erre fellebbezésében - az idézett eljárási szabály értelmében - már nem hivatkozhat.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel az állam viseli.

Pf.II.20.556/2008/2. szám

Az ítéltábla a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján rendelkezett a felperes képviselőtét ellátó pártfogó ügyvéd díjának viseléséről.

S z e g e d , 2009. február 11.

Dr.Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr.Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr.Rakita Zsuzsanna sk.
táblabíró